

Κώστας Παπαδάκης

Μία αδιάκοπη σειρά περιέργων αποφυλακίσεων, κατηγορουμένων όμως συγκεκριμένου ταξικού και κοινωνικού φάσματος, θέτει άλλη μία φορά το ερώτημα για τον τρόπο λειτουργίας μέρους της δικαστικής εξουσίας και δημιουργεί σοβαρές ανησυχίες για την μονομέρειά της και την ταύτισή της με τον τρόπο που η οικονομικοκοινωνική ελίτ και η κυβέρνηση της χώρας αντιλαμβάνεται την λειτουργία της τόσο ως μηχανισμού επιλεκτικής καταστολής, όσο και ως μηχανισμού επιλεκτικής έννομης προστασίας ιδιαίτερων κατηγοριών κατηγορουμένων και διαδίκων.

1) Πασίγνωστος ηθοποιός κατηγορούμενος για βιασμούς και παρενοχλήσεις εξαρτώμενων από αυτόν νεότερων γυναικών υποψήφιων ηθοποιών και συναδέλφων του, προφυλακισμένος εδώ και ένα χρόνο περίπου, **αποφυλακίζεται την 1.7.2022**, μεσούσης της πολύμηνης δίκης του και ενώ εξελίσσεται η αποδεικτική διαδικασία και επίκειται η έκδοση της απόφασης με το σκεπτικό (όπως διαρρέει από τα δημοσιεύματα) όχι την οποιαδήποτε βλάβη της υγείας του, αλλά την διαπίστωση για έλλειψη επικινδυνότητάς του για τέλεση νέων πράξεων, αφού η δημοσιοποίηση αυτών για τα οποία δικάζεται αποκλείει την πιθανότητα μετάβασης του στο θέατρο για εργασία ή άλλο λόγο, κάτι που πάντως δεν περιλαμβάνεται στους περιοριστικούς όρους που του τίθενται με την απόφαση.

«Είναι ηθοποιός που δραστηριοποιήθηκε στο θέατρο και την τηλεόραση μέχρι την προσωρινή κράτησή του. Όλες οι επιθέσεις είχαν κοινό τόπο το θέατρο και την τηλεόραση. Ο κατηγορούμενος δεν είναι ευπρόσδεκτος σε αυτό το χώρο. Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι καταγγελλόμενες πράξεις έλαβαν χώρα πριν πολλά χρόνια και δεν έχουν περιέλθει σε γνώση του δικαστηρίου σας ίδιες συμπεριφορές. Είναι επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη; Η προσωρινή κράτηση έχει προληπτικό σκοπό. Στο παρόν στάδιο κρίνεται ότι η επιβολή περιοριστικών όρων είναι επαρκής και ικανή για να το αποτρέψει από ίδιες πράξεις και να εξασφαλίσει την παρουσία του στο δικαστήριο».

Αυτά σύμφωνα με τα δημοσιεύματα υποστήριξε ο εισαγγελέας και υιοθέτησε το δικαστήριο. Αφού δεν είναι ευπρόσδεκτος λοιπόν εκεί που φέρεται ότι διέπραξε όσα κατηγορείται, δεν θα τα ξαναδιαπράξει. Αφού δεν μπορεί να ξαναπάει στον «τόπο του εγκλήματος», δεν είναι επικίνδυνος. Προφανώς σε άλλον τόπο δεν μπορεί να «εγκληματήσει».

Αυτό είναι το κριτήριο! Νέες διαστάσεις στη δικονομία.

Σημαίνει, λοιπόν, ότι ενώ αναμένεται σύντομα η έκδοση οριστικής απαλλακτικής ή καταδικαστικής απόφασης μία παρεμπίπτουσα απόφαση ουσιαστικά δημιουργεί πρόκριμα για την έκδοσή της (ιδίως για

την κρίση περί ανασταλτικού αποτελέσματος σε περίπτωση καταδίκης) και βέβαια να σημειωθεί ότι είναι κάτι το οποίο ουδέποτε έχει συμβεί στα χρονικά, ιδίως όταν ο κατηγορούμενος δεν ανήκει στον χώρο των επωνύμων.

2) Λίγες μέρες πριν, το Μικτό Ορκωτό Εφετείο Λαμίας αναγνωρίζει το ελαφρυντικό **του συννόμου βίου** στον δολοφόνο του Αλέξη Γρηγορόπουλου και τον **αποφυλακίζει στις 28.6.2022** με ποινή κάθειρξης 13 χρόνια παραβιάζοντας το σκεπτικό της απόφασης της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου 2/2022 που αναίρεσε την προηγούμενη παρόμοια απόφαση λόγω ελλιπούς και αντιφατικής αιτιολογίας. Η απόφαση του Μ.Ο.Ε. φέρεται να έχει εκδοθεί κατά πλειοψηφία με τις ψήφους των ενόρκων 4 και μειοψηφούντες τους τακτικούς δικαστές, αλλά οι συνήγοροι παράστασης κατηγορίας καταγγέλλουν άλλα. Ανάμεσα σε όσα και το γεγονός ότι η μετ' αναίρεση δίκη προγραμματίστηκε και οργανώθηκε στις 11.5.2022 χωρίς να κλητευθεί η παριστάμενη προς υποστήριξη της κατηγορίας μητέρα του Γρηγορόπουλου και οι συνήγοροι της στην δίκη, πράγμα που ήταν υποχρεωτικό δικονομικά, έστω και αν δεν είχαν δικαίωμα λόγου για τα ελαφρυντικά και για τις ποινές, πράγμα το οποίο αντιλήφθηκαν ιδιωτικά, μετέβησαν στο δικαστήριο, το κατήγγειλαν και έτσι διακόπηκε η δίκη, προκειμένου να αποκατασταθεί η κλήτευση και η παρουσία τους.

Αντί οποιασδήποτε θεσμικής φωνής συμπαράστασης προς αυτούς, ο Δικηγορικός Σύλλογος Λαμίας εκδήλωσε απροκάλυπτη εχθρότητα από το γεγονός ότι η αναταραχή της δίκης χάλασε την ησυχία της λειτουργίας των δικαστηρίων της πόλης και κήρυξε αποχή στις 9.6.2022, δημιουργώντας απαράδεκτα ένα πολιτικό κλίμα σε βάρος των παρισταμένων προς υποστήριξη της κατηγορίας σε αυτήν την πόλη, στην οποία ζουν και εργάζονται και οι ένορκοι της δίκης.

«Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δικηγορικού Συλλόγου Λαμίας με δεδομένη την εξέλιξη της διαδικασίας και τις μεγάλες καθυστερήσεις που παρατηρήθηκαν στην εκδίκαση της υπόθεσης λόγω δημιουργηθεισών εντάσεων, προς αποφυγή περαιτέρω ταλαιπωρίας συνηγόρων και πολιτών που μετέχουν στις υπόλοιπες υποθέσεις αποφάσισε ομόφωνα την αποχή των μελών του από αυτές κατά τη σημερινή διαδικασία».

Αυτή ήταν η υποδοχή μιας απροκάλυπτης δικονομικής αυθαιρεσίας από τον θεσμικό φορέα των δικηγόρων της πόλης. Και δυστυχώς κανείς δεν αντέδρασε.

Όπως καταγγέλλουν και οι συνήγοροι, η απόφαση στις 28.6.2022 εκδόθηκε ύστερα από διάσκεψη μιάμισης ώρας, στο μεγαλύτερο διάστημα της οποίας η δικογραφία με τα χιλιάδες έγγραφα ήταν αφημένα στην έδρα και οι τακτικοί δικαστές που κληρώθηκαν για πρώτη φορά στην μετ' αναίρεση δίκη, δεν είχαν την δυνατότητα να τα διαβάσουν, ούτε άλλωστε να παρακολουθήσουν ακροαματική διαδικασία και οποιαδήποτε άλλη επιχειρηματολογία, εκτός από αυτήν των συνηγόρων των κατηγορουμένων.

Όλα αυτά καταγγέλλθηκαν στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου και ο απελθών Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου χρέωσε την αίτηση των συνηγόρων σε εισαγγελέα με ερώτημα εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις άσκησης αναίρεσης, η οποία και αναμένεται.

3) Ακολουθεί στις **4.7.2022 άλλη μία προκλητική αποφυλάκιση**, του ακροδεξιού μεσίτη που καταδικάστηκε για την κακουργηματική θανατηφόρα σωματική βλάβη σε βάρος του Ζακ Κωστόπουλου απόφαση του Μ.Ο.Δ. Αθηνών, η οποία εκδόθηκε μόλις πριν από δύο μήνες (3.5.2022), τον έκρινε ένοχο και του επέβαλε ομόφωνα ποινή κάθειρξης 10 ετών χωρίς ελαφρυντικό. Ο συγκεκριμένος κατηγορούμενος δεν είχε προφυλακιστεί καθ' όλο το χρονικό διάστημα της υποδικίας και οδηγήθηκε στις φυλακές μετά την έκδοση της απόφασης. Δύο μήνες αργότερα και ενώ η απόφαση δεν έχει καν καθαρογραφεί, η τριμελής αμιγής σύνθεση δικαστών του Μικτού Ορκωτού Εφετείου Αθηνών, εντελώς αιφνιδιαστικά αποφάσισε την αποφυλάκιση του, καταργώντας στην πράξη την απόφαση του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Αθηνών και περιφρονώντας την πολύμηνη διαδικασία (έναρξη 20.10.2021 και 17 συνεδριάσεις μέχρι τη λήξη), της

οποίας η απόφαση υπήρξε εποικοδόμημα. Μία ολιγόλεπτης και μονομερούς διαδικασίας απόφαση χλευάζει επιδεικτικά στην πράξη την πολύμηνη διαδικασία και απόφαση δικαστών και ενόρκων πριν “στεγνώσει το μελάνι της” αφού ανατρέπει την κρίση τους χωρίς να μπει στον κόπο να περιμένει να τη διαβάσει.

Παρά τον θόρυβο και την κατακραυγή δεν έχει εκδηλωθεί πρωτοβουλία από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου (που στο μεταξύ απέκτησε νέα ηγεσία από 1.7.2022) για να ελεγχθεί αναιρετικά η απόφαση, όπως είχε συμβεί με τις προηγούμενες αποφυλακίσεις Κορκονέα και Πατέλη που αναιρέθηκαν.

4) Στο τέλος της ίδιας εβδομάδας (**8.7.2022**) αποφασίστηκε από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Χαλκίδας, που έκανε δεκτή την προσφυγή τους παρά την απορριπτική εισαγγελική πρόταση, η **αποφυλάκιση των κατηγορουμένων** για τη δολοφονία του εμβληματικού αντιδικτατορικού αγωνιστή **Σήφη Βαλυράκη** που είχαν μόλις πριν από ένα μήνα (3.6.2022) προφυλακιστεί με σύμφωνη γνώμη ανακριτή και εισαγγελέα και έτσι είναι ελεύθεροι και πάλι να κουμαντάρουν τις θάλασσες της Ερέτριας, όπως και πριν.

Το κριτήριο της «δυνατότητας πρόσβασης στον τόπο του εγκλήματος» δεν ίσχυσε για αυτούς. Παρά το γεγονός ότι το σχετικό βούλευμα αναφέρει ότι δεν αμφισβητεί την κρίση ότι υφίστανται σοβαρές ενδείξεις ενοχής εναντίον τους για το αδίκημα που κατηγορούνται (τους είδε αυτόπτης μάρτυρας να χτυπούν το θύμα), τους έκρινε με επιείκεια επειδή δεν είναι ύποπτοι φυγής.

5) Μόλις στις **13.7.2022** ένας άλλος επώνυμος κατηγορούμενος, **ηθοποιός και σκηνοθέτης**, καταδικάστηκε στο Μ.Ο.Δ. Αθηνών για **δύο βιασμούς ανηλίκων** που τελέστηκαν το 2015. Παρά το γεγονός ότι δεν του αναγνωρίστηκαν ελαφρυντικά, έλαβε για τους **δύο αυτούς βιασμούς ποινή 12 ετών** (ενώ για κάθε βιασμό ανηλίκου προβλέπεται η ποινή ισόβιας κάθειρξης) και γεννάται το ερώτημα ποια ποινή θα του είχε επιβληθεί εάν του είχε καταγνωστεί η οποιαδήποτε των ελαφρυντικών περιστάσεων που ζήτησε.

Το σπουδαιότερο, όμως, είναι ότι **αποφυλακίστηκε και αυτός**, αφού, έστω και οριακά, με ψήφους 4 προς 3, έγινε δεκτό το αίτημα του για χορήγηση ανασταλτικής δύναμης της έφεσης με περιοριστικούς όρους. όπως σημειώνει σε δηλώσεις του ο Συνήγορος του, «Οι τακτικοί δικαστές τον έκριναν αθώο». Και φαίνεται αυτό να επιβεβαιώνεται από τα δημοσιεύματα που αναφέρουν τα πρόσωπα τα οποία πλειοψήφησαν και μειοψήφησαν σε κάθε απόφαση. Ξέσπασε και πάλι ο γνωστός καυγάς αν φταίει (που δεν φταίει) για αυτό ο νέος Ποινικός Κώδικας, έτσι για αποπροσανατολισμό και μικροκομματική εκμετάλλευση.

Ευτυχώς εδώ εκδηλώθηκε άμεσα το ενδιαφέρον της Προϊσταμένης της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, που ζήτησε τη δικογραφία για να ερευνηθεί το ενδεχόμενο εισαγγελικών εφέσεων.

6) Λίγους μήνες πριν, ξεκίνησε από τις **13.10.2021** να διεξάγεται στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών η **δίκη για την υπόθεση Σεπολίων**, με κατηγορούμενους συλληφθέντες στις 17.11.2020 στο πλαίσιο της απαγόρευσης των συναθροίσεων για την επέτειο του Πολυτεχνείου. Οι συλληφθέντες είχαν ξυλοκοπηθεί, είχαν βασανιστεί, είχαν κρατηθεί αυθαίρετα και επιπλέον τους φόρτωσαν τον μισό Ποινικό Κώδικα. Μέσα από μία δίκη πολλών δικασίμων, αναδείχθηκαν οι αντιφάσεις των καταθέσεων των

αστυνομικών και η έλλειψη βασιμότητας του υλικού της δικογραφίας. Στις **17.05.2022** οι κατηγορούμενοι και οι συνήγοροι τους πήγαν στο δικαστήριο για να πληροφορηθούν την δικαστική απόφαση. Αντί αυτού, πληροφορήθηκαν ότι η Πρόεδρος του δικαστηρίου μεταξύ και άλλων δικαστών παύθηκε λίγες μέρες πριν, ύστερα από διαδικασία πειθαρχικού ελέγχου εξαιτίας καθυστέρησης στην έκδοση αποφάσεων, και ότι η δίκη η οποία διεξήχθη δεν θα τελειώσει, αλλά θα ξαναγίνει από την αρχή (προσδιορίστηκε ήδη για τον Δεκέμβριο 2022 με άλλη σύνθεση). Οι μάρτυρες κατηγορίας (που είχαν την υποστήριξη ένστολων και μη συναδέλφων τους με πληθωρική παρουσία στο ακροατήριο της δίκης και ενεργή πρόκληση προς τα θύματα) θα έχουν την ευκαιρία να επανεξετάσουν τις καταθέσεις τους και να αποφύγουν νέες αντιφάσεις, ενώ οι κατηγορούμενοι θα δικαστούν ξανά από την αρχή, αφού η πολύμηνη βασανιστική διαδικασία «εξαφανίστηκε».

Για την σωρεία των ερωτηματικών που προκύπτουν σχετικά με τον χειρισμό της υπόθεσης αυτής από την πλευρά των αρμόδιων θεσμικών αρχών, **καμία από αυτές δεν είχε την τσίπα να δώσει εξηγήσεις** και να βγει να απαντήσει στην κοινωνία και στα δημοσιεύματα.

7) Λίγους μήνες πριν, στις 22.10.2021, αστυνομικοί πυροβόλησαν επανειλημμένα μετά από ένοπλη καταδίωξη τους εποχούμενους σε κλεμμένο ΙΧ δράστες κλοπών, και αποτέλεσμα των πυροβολισμών αυτών ήταν ο θανάσιμος τραυματισμός του συνοδηγού 18χρονου **Νίκου Σαμπάνη**. Ανάμεσα στους πρώτους που έσπευσαν **να συμπαρασταθούν** στους κατηγορούμενους αστυνομικούς ήταν ο **Υπουργός Δημόσιας Τάξης**, η δε απολογία τους στον Ανακριτή έγινε εν μέσω προστατευτικού κλοιού από αστυνομικούς, ενώ συνδικαλιστές εκπρόσωποι του κλάδου είχαν γεμίσει τους διαδρόμους του Πρωτοδικείου Πειραιά, και φυσικά οι δράστες δεν προφυλακίστηκαν.

8) Ένας αναρχικός κρατούμενος, ο **Γιάννης Μιχαηλίδης**, έχοντας εκτίσει **8,5 κάθειρξης**, ζητά την **αποφυλάκισή του με τα 3/5**, όπως προβλέπει η σχετική νομοθεσία.

Βρίσκεται **σε απεργία πείνας από 23/05/2022**, ενώ η αίτηση του έχει απορριφθεί από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Λαμίας (20.6.2022), μετά και απορριπτική πρόταση του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Λαμίας με το σκεπτικό ότι λόγω της αναρχικής ιδεολογίας του είναι επικίνδυνος για την τέλεση νέων αδικημάτων. Λες και δεν φτάνει που αυτή η ιδεολογία του απετέλεσε αιτία βασανισμών, απόδοσης πλειάδας αβάσιμων κατηγοριών από τις οποίες αθώθηκε και μεροληπτικής αντιμετώπισης στις φυλακές. Τώρα πρέπει να αποτελέσει και την αιτία της απόρριψης του αιτήματός του. Το σκεπτικό αυτό επαναλαμβάνει εμπλουτισμένα η πρόταση του Εισαγγελέα Εφετών Λαμίας (6.7.2022), ενώ το Συμβούλιο Εφετών Λαμίας, που είναι αρμόδιο να αποφασίσει, με πολύ μεγάλη ραθυμία όρισε δικάσιμο στις 25.07.2022, ενώ έφεση έχει ασκηθεί από 20.6.2022, όταν δηλαδή **θα έχει συμπληρώσει 63 ημέρες απεργίας πείνας** και η ζωή του θα βρίσκεται σε τεράστιο κίνδυνο. Γενικά παρατίθενται όλες οι σχετικές ημερομηνίες για να διαπιστωθεί με πόση αδιαφορία και έλλειψη αίσθησης επείγοντος, πέραν όλων των άλλων, «λειτουργούν» οι αρμόδιες δικαστικές αρχές. Είναι αυτό που έλεγε ένα παλιό σλόγκαν «Πρόχειρα ναι, γρήγορα όχι».

9) Ένας καταδικασμένος για διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης και έγκλειστος στις φυλακές Δομοκού για την υπόθεση της Χρυσής Αυγής, ο Νικόλαος **Μιχαλολιάκος**, νόσησε τους προηγούμενους μήνες από κορωνοϊό και μεταφέρθηκε αμέσως στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο της Λάρισας. Παρέμεινε εκεί για όσο χρόνο χρειάστηκε να νοσηλευθεί, και στην συνέχεια μεταφέρθηκε στο καλύτερο κέντρο αποκατάστασης της χώρας, όπου και παραμένει μέχρι να ανακάμψει.

Ένας άλλος κρατούμενος των ίδιων φυλακών, ο Δημήτρης **Κουφοντίνας**, μετά από εξαντλητική απεργία πείνας 66 ημερών τους πρώτους μήνες 2021, η οποία, σύμφωνα με τους γιατρούς, προκάλεσε σοβαρά μυοσκελετικά και νευρολογικά προβλήματα, δεν μεταφέρθηκε ποτέ πουθενά εκτός από το περιορισμένων δυνατοτήτων Νοσοκομείο της Λαμίας, και δεν μεταφέρθηκε ποτέ μετά τη νοσηλεία σε κέντρο αποκατάστασης, παρά την ρητή εκφρασμένη ανάγκη προς τούτο των θεραπόντων ιατρών του. Εκτός

αυτού, και ενώ προβλέφθηκε να παραμείνει στις φυλακές Δομοκού, δεν του δόθηκε ατομικό κελί – αναρρωτήριο, ώστε να προστατευτεί τουλάχιστον από την μετάδοση του κορωνοϊού, αλλά εγκλείστηκε με άλλους δύο κρατούμενους και, όπως ήταν φυσικό, νόσησε. Δεν μεταφέρθηκε σε κανένα νοσοκομείο για την αντιμετώπιση του κορωνοϊού, παρά τα υποκείμενα νοσήματα και την ευαλωτότητά του, αλλά παρέμεινε στις φυλακές Δομοκού, όπου και ευτυχώς την γλύτωσε.

Σαν πολλά δεν μαζεύονται; Τι άλλο θα δούμε;

Τα παραπάνω είναι καταλυτικά κάθε έννοιας ισονομίας και δικαιοσύνης, και δείχνουν ότι **η δικαιοσύνη «του άλλου άκρου»**, εκείνη η δικαστική εξουσία που γνωρίσαμε όλες τις προηγούμενες δεκαετίες σε αυτήν την χώρα, με την μονομέρειά της, με την **απροκάλυπτη εύνοια σε όσους υπηρέτες του συστήματος** και της άρχουσας τάξης περνούν από το εδώλιο του κατηγορουμένου και με την **αμείλικτη εκδικητικότητα** της σε όσους φέρονται σαν εχθροί του κατεστημένου, φαίνεται να επανέρχεται και να διεκδικεί δυναμικά το **παρών στην πρώτη γραμμή του μετώπου εξουσίας**. Ούτως ή άλλως, τα δικαστήρια έχουν παύσει προ πολλού να λειτουργούν ως μηχανισμός έννομης και δικαστικής προστασίας, αφού η αύξηση του κόστους, η γραφειοκρατικοποίηση και η καθυστέρηση στην έκδοση των αποφάσεων αποτρέπουν οποιαδήποτε μικρή και μέση υπόθεση από την καταφυγή της στα δικαστήρια.

Ως **μηχανισμός επιλεκτικής καταστολής** όμως πρωτοπορεί, αποφυλακίζει βιαστές και δολοφόνους και κρατά στη φυλακή ανθρώπους που έχουν όλες τις προϋποθέσεις να αποφυλακιστούν, θέτοντας σε κίνδυνο ακόμα και τη ζωή τους. Τα μηνύματα που παίρνει από την κυβέρνηση, της οποίας η αλαζονεία και η έπαρση επαυξάνεται όσο αισθάνεται πραγματικά ότι παίζει σε γήπεδο χωρίς αντίπαλο, σε συνδυασμό και με τα μηνύματα της πρόσφατης εναλλαγής των συσχετισμών των συνδικαλιστικών δυνάμεων στην Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, αλλά και την απραξία του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών και άλλων σχετικών φορέων είναι προφανή. Βρήκαν τελευταία έναν νέο εχθρό, τις «τηλεδίκες», συνυπέγραψαν μια αόριστη διακήρυξη και εξήγγειλαν διώξεις. Λίγες μέρες μετά τους είδαμε να επιβραβεύουν βασικούς πρωταγωνιστές των τηλεδικών της περιόδου με την παρουσία τους σε συνέδριο ποινικολόγων. Και η επιβράβευση παρήγαγε τη δυναμική της.

Μερικών ανθρώπων η ζωή είναι πολύ φτηνή στη χώρα μας, ιδίως αν είναι θύματα αστυνομικών επιθέσεων, πρόσφυγες, θύματα εργατικών ατυχημάτων. Ελπίζουμε όχι και απεργοί πείνας.

Μερικών βιαστών και δολοφόνων η αντιμετώπιση είναι ένα χάδι. Αρκεί να είναι «στη σωστή πλευρά της ιστορίας».

Και μερικών άλλων κρατουμένων η θέση τους είναι πάντα έξω από την υφ' όρον απόλυση, έξω από την απαιτούμενη υγειονομική περίθαλψη, έξω ακόμα και από την εφαρμογή φωτογραφικών νόμων που έγιναν για αυτούς, όταν η εξουσία αλλάξει τακτική. Αρκεί να είναι πάντα στην απέναντι πλευρά.

Στους λίγους αυτούς μήνες έχει διαμορφωθεί ένα δικαστικό σκηνικό το οποίο κινδυνεύει να ανατρέψει τον σεβασμό στις ελευθερίες και στα δημοκρατικά δικαιώματα, που κατακτήθηκε όλα αυτά τα χρόνια με αγώνες στα δικαστήρια, και οδήγησε στην έκβαση πολύ σημαντικών αποφάσεων, αντίθετων στα νεύματα των φορέων των άλλων εξουσιών. Η υποκρισία της τακτικής **«Πρώτα μας λέτε σπάστε την σιωπή και ύστερα καλύπτετε τον κακοποιητή»**, που δίκαια καταγγέλλεται από φεμινιστικές οργανώσεις και συλλογικότητες είναι απροκάλυπτη. Η **δικαιοσύνη «του άλλου άκρου»** δείχνει να διεκδικεί την δυναμική της επάνοδο. Ας μην το επιτρέψουμε.

Η εξέλιξη αυτή εκθέτει και προκαλεί βάνουσα όσους αγωνιζόμαστε μέσα από το θεσμό των δικαστηρίων για να απαιτήσουμε **κοινωνική δικαιοσύνη**. Τα μηνύματα από τη μία ατιμωρησίας και ενθάρρυνσης στην ρατσιστική βία και τα αντίστοιχα εγκλήματα και από την άλλη ρεβανσισμού και εξόντωσης των πολιτικών αντιπάλων είναι πολλαπλά και ογκούμενα.

Η κοινωνία οφείλει να αντιδράσει άμεσα και **να αποβάλει αυτή τη «δικαιοσύνη» σαν έναν κακοήθη όγκο** από τον οργανισμό της. Να επιβάλει την ανατροπή της ατιμωρησίας, την ισονομία, την προστασία από δολοφόνους και βιαστές, την λήξη των φρονηματικών αντιμετώπισεων. Γιατί η δικαιοσύνη δεν χαρίζεται, κατακτιέται. Και δεν την χρωστάμε σε κανέναν.

Αθήνα, 14.7.2022

Κώστας Παπαδάκης